

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:R 36 (611).

LÖRDAGEN DEN 6 MAJ 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. ... > 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPNA KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	---	---	---	--

ANNA NORDMAN.

Hon låter barnen i fantasin färdas från det ena landet till det andra, från världsdal till världsdal, ja, man gör till och med turer till månen och stjärnorna. — De flesta af Europas länder har hon besökt under sina många och långa utrikesresor, och därför kan hon äfven så lefvande skildra natur och folk. Fröken Nordmans fotografier och en mängd intressanta föremål äro mycket efterlängtade som åskådningmaterial till lektionerna. Och allt har hon, från silkespupp och prässade växter till lafvabitar och stenstuffer.

Fröken Anna Nordman har ett synnerligen vidsträckt arbetsfält. Hon undervisar i geografi i tvänne skolor i Helsingfors: *Nya svenska läroverket* och *Privata svenska flickskolan*. Dessutom är hon föreståndarinna för »Småskolan», där hon äfven undervisar i geografi och svenska samt har en moderlig omsorg om de små. — Utom skolorna hinner hon ännu med mångt och mycket. Hon är en af de verksamaste medlemmarna i »Geografiska föreningen» och synnerligen intresserad för folkbildningen i landet.

I sitt gästfria hem, där hennes gamla, älskärda moder är värdinna, vill hon gärna se sig omgifven och ihågkommen af vänner, kamrater och elever. Och träder man in i detta ljusa, trefliga hem t. ex. en Anna-dag, den 9 dec., då ser där ut som i en blomstergård, man tror sig förflyttad till södern. — Denna blomstergård är en underpant på all den aktning och kärlek hon åtnjuter.

Helsingfors våren 1899.

AIRAM.

KÄRLEK ÄR EN ÄDELSTEN.

KÄRLEK är en ädelsten, hvilken ägs af tvänne; maken bär ej påfvens staf eller kejsarns äne.

När ett par emot hvarann lyckligt ler och smilar, vet man, att i godt förvar ädelstenen hvilar.

Men ifall de säta två stundom skulle tviäta, världen strax får brådt att tro, att en länk skall brista.

Världen säger: »stenen nöts»; den kan ej begripa: ädelstenar nötas ej, men man kan dem *slipa!*

Ojämnhet skall slipas bort, glättas skall hvar yta, tills hvart hörn, hvar enda kant rätt kan ljuset bryta.

Kärlek måste, också den, slipas liksom stenen. — Därför vid de käras tvist strax ej illa menen.

Ädelstenen mest blef värd uppå sliparns skifva. Kärlek, som lärt foga sig, också mest skall gifva!

EMIL LINDERS.

FIGURER UR SKISSBOKEN AF RAFAEL (FÖRF. AF EN PASSIONSHISTORIA.)

II.

VI LEFVA i en tid, hvilken jag vågar påstå kan uppvisa flere hedervärda på hundraet än någon annan period hitintills mäktat. Det är till den grad slående, att, när man tar »en alldeles förträfflig människa» ur hopen, blir det en typ. Därför misstänker jag, att, när jag nu nedskrifver min anspråklösa lofsång till den hedervärda och högst förträffliga fru Hööghs ära, skall man rundt om mig utropa: »Bah, det där är ett fingeradt namn. Det är ju min tant (moster, syster, svägerska o. s. v.) upp i dagen!»

A la bonne heure! Det skall ej hindra mig från att lugnt fullfölja min afsikt att porträttera den hedervärda och högst förträffliga fru Höögh.

För hennes räkning skulle jag vilja återinföra det urspårade ordet »matrona» i dess förnäma, gammalromerska betydelse af »ädel fru», hvarigenom jag finge en benämning, som afspeglade det, om jag så får uttrycka mig, kvinnligt patriarkaliska, hvilket så fulländadt gör sig gällande i fru Hööghs person.

När jag möter denna dam ute, hvilket oftast

GTT VERKSAMHETSFÄLT, som kanske icke alltid är så strödt af rosor, är lärarinnaus. Mången tröttnar på banan, finner arbetet tungt och miss-tröstar om framgång; man ser ett så litet resultat efter all den myckna mödan. Och enformigt är det också att år efter år plugga in samma kurser i klass efter klass. — Men undantag gifvas, här som annorstädes. Det finnes de, som glädt fullgöra sina åligganden och som alltid hafva något nytt och intressant att meddela sina elever.

Anna Nordman! Nämner man hennes namn för skolbarn i Helsingfors, ja, nästan i hela Finland, får man höra antingen ett glädt: »Vår kära, *allra* trefligaste lärarinna!» eller ock ett sorgset: »Ack, den, som hade henne till lärarinna; de, som hafva henne i sin skola, de äro lyckliga de!» Det är glädjande, när barn säga så om sina lärare. Men Anna Nordman, hon har förstätt sig på att taga barnen från den rätta sidan. Hon förstår barnen, hon kan sätta sig in i deras tankegång, hon kan visa intresse för deras små med- och motgångar. Därför förstår barnen henne, älska och vörda henne.

Geografi är hennes hufvudämne. Med hvilken spänning väntas ej på hennes lektioner!

sker middagstiden å Sturegatan, är det med den lifligaste förnöjelse jag iakttar, hur väl vår tids frudräkt passar henne. Den styfva, af dyrbart tyg gjorda kragkappan vidgar sig allt mer nedåt till ett nobelt reserveradt uttryck af: »håll distans!» Kapotthatten, som ej döljer den ärevördigas gråstrimmiga hår, har en enda fjäder, hvilken med älsklig symbolik pekar mot skyn. Hennes anletsdrag äro fasta och regelbundna, och en fysionomist afläser till sin uppbyggelse redan på långt håll i detta ståtliga matronansikte: »jag har mina principer!»

Den respektabla talar högsvenska på ett obeskrifligt förnämt sätt, hvilket mest består i en egendomlig förändring af vokalerna. I blir e, e—ä, o—å, u och ö få ett öppet uttal, närmande sig till å. Läger man härtill en känslfull oratorisk tonvikt på hvart tredje eller fjärde ord och ett uppodladt delikat sje-ljud, har man en antydning om denna patriciska dialekt, som är något alldeles motsatt provinsialismens akuta bråkande. För att bättre förstås vill jag hänvisa till, hur äldre stockholmsdamer af rang, hvilka känna sitt eget värde, tala. Jag har äfven hört en hel del löjtnanter ha samma nobla uttal, men med förstärkt nasalljud och utan känslfull tonvikt.

Efter att ha nämnt dessa fru Hööghs yttre företräden, hvilka så väl lämpa sig för hennes ädla fruvärdighet, öfvergår jag nu till en skildring af hennes mer odödliga egenskaper.

Jag väntar mig här ett inpass: »Men hennes verksamhet, hennes lifsgärning?» Ack, det blir ett långt kapitel, hvilket jag öfverlämnar åt en värdigare och mer fackmässig penna än min, och som jag ej vill bestrida kvinnosakstidskrifternas företrädesrätten till, när det ej gäller något mindre än fru Hööghs outtröttliga deltagande i kommittéer för fromma stiftelser, försvarsväsendet, utvidgandet af det kvinnliga yrkesområdet med mycket mera sådant. Jag nöjer mig med att påpeka, hur väl fru Höögh på sig kunde tillämpa mr Pickwicks vackra ord: »Philantropy is my insurance office».

Det intressantaste med fru Hööghs andliga företräden är harmonien, som råder mellan dem. Det omtyckta, specifikt svenska ordet »lagom» är nyckeln till hennes karaktär. Fru Höögh äger alla dygder i så anmärkningsvärdt jämnstrukna mått, att om man kunde fotografera hennes själ, skulle den förete en finpolerad mosaik. Lagom religiös känsla i förening med lagom etik mot ett öfverensstämmande mått estetiska intressen. Hon äger denna upphöjda riktning, hvilken till gästbordet, teatern, konsertsalongen och litteraturmarknaden bär med sig andaktens suck och moralens fastställda kraf. Denna moderna religiöst-etiskt-estetiska anläggning, hvilken, när konsten uppträder i alltför obesvärade former och intelligensen tenderar till obegränsad frigjordhet, öfverskridande ett principiellt »lagom», enskildt och offentligt, till samhällets välfärd och till högsta betydelse för vår kultur, protesterar.

Ehuru den lutherska trosformen är fru Hööghs fasta grundval, saknas ej lagom vidd i hennes tolerans. Spiritisters och teosofers skilda meningar om den rena andevärldens faktiska förhållanden ha ofta brutit sig mot hvarandra i hennes salong, och den katolska propagandan har sjungit vackra visor om själmässor och den romerska kyrkans ensamt saliggörande tro i hennes öron. Hon har dock blifvit sin ståndpunkt trogen, ehuru hon med ett välvilligt leende lyssnat till dessa toner, som ju dock bekräftat fundamentalsatsen i hennes religiösa bekännelse: den troende skall blifva salig.

Det är blott den icke troende, som fru Höögh vänder sin intolerans emot med den lugna värdighet, som karaktäriserar henne. Hon förordar hvarken fängelse eller bål för dem, men hon undviker dem principiellt och anser sig kunna tro dem om hvilken låghet som helst, då de ej äga någon salighetsdogm att stöda sin dygd på.

Fru Höögh är en fullödig patriot. Hennes äro de odödliga orden: »Låt oss först grundligt befästa Karlsborg och sedan prata om freden.» Se här ännu ett citat efter henne: »Jag tackar Gud, att jag föddes på rätt sida om Kölen, och resignerar under att ej ha fått lefva under storhetstidehvarvet.»

Vi ha påpekat fru Hööghs moraliska mod, då vi nämnde om, hur hon kunde räknas till dem, som vaka öfver, att våra intellektuella krafter ej urspara i otillbörlig frihet. I dessa dagar, då skolreformationen rönt allmänt bifall, har fru Höögh i societeten gjort front emot den med följande yttrande: »Gud ske lof, att jag åtminstone ej behöfver begråta studentexamens död och se allmänbildningens fasta stöd vara undanryckt mina efterkommande!»

Trots bestämda åsikter och känslan af eget värde saknar fru Höögh ej hjärtats ödmjukhet. Det är omöjligt att beskrifva den utomordentliga nedlåtenhet, hvarmed hon behandlar alla underordnade, från sina barns lärare och lärarinnor till det enklaste objekt för hennes välgörenhet. »Människor äro ju dock, när allt kommer omkring, alltid människor,» säger hon ofta djupt.

Som husmor äger hon naturligtvis en obestridd öfverlägsenhet. På en vink lyda henne husföreståndarinnan och tjänarinnor, hållande huset i det prydligaste skick under hennes outtröttliga vaksamhet. Hennes döttrar hafva upplärts till att veta, hur ett hus styres, på samma gång de äga alla talanger och med säkerhet yttra sig i alla ämnen. Hennes två söner ha goda platser i verken, och en man af rang har yttrat de berömmande orden om dem: »Fru Hööghs söner äro födda till att avancera.»

Att få ett inbjudningskort till hennes middag, hvilka matsedlar äro celebra, är att få ökad själförtroende.

En mycket framstående artist har förevigat fru Höögh i en stor duk, hvilken skall stråla för eftervärlden med en kvinnobild, som utgör ett exempel på vårt lyckliga kulturtillstånd. Jag föreslår som devis under den:

»Gloriosæ memoriæ!»

VÅRBLOMMOR.

JAG ÄR en gammal man, min rygg är krogig och mina ögon skumma, all min längtan har somnat, all min saknad dött, jag känner bara lugn och frid.

När vårens glada solstrålar dansa in genom rummet, leka på mitt bord och gömma sig i gardinvecken, när jag kan slå upp mina fönster och känna den varma vårluften strömma in, då klappar mitt gamla hjärta fortare än vanligt; jag sätter mig vid det öppna fönstret, lyssnar till fåglarnas sång, njuter af att se himlen så blå och att se människoströmmen nere på gatan färdas förbi mitt fönster. Men då solen går i väster och skuggorna sänka sig öfver gatan, då syrenhäcken nere i min trädgård doftar så mildt och luften blir svalare, då ser jag par efter par vandra därnere. De gå långsamt, se blott hvarandra, höra blott hvarandra; och ibland tränger ett jublande, glädtigt skratt upp till gubben, som sitter tyst

i fönstret. Då lutar jag mitt hufvud mot handen och minnes med tacksamhet min ungdom.

Jag tänker då på er, I solstrålar och blommor i min lefnadsår, I sjungande fåglar och skimrande fjärlar, och jag längtar då att få tacka eder alla. Det är eder, som kommit mitt hjärta att klappa, mina ögon att stråla, mina läppar att le, jag tackar. Jag skänkte eder icke kärlek, jag ville endast leka med eder en enda dag af min soliga vår, jag ville endast känna mig glad, jublande glad, och jag ville, att äfven I skullen känna glädjen, ungdomens klara sol; vi skulle i fröjd följa hvarandra några steg på lifvets långa väg.

Jag ser eder alla! Som i en ram af sippor, guldvifvor och förgätmigej med stora klasar af hvita syrener ser jag eder tråda för min syn en och en, unga och glada, friska som vårens blommor. Åh, hvad jag minns dig väl, lång och smärt, med kalla ögon och rosig mun! Och du, lilla guldlockiga fjärl, med grop i kinden och den lockande, lekande rösten! Men hvem var du? Du med de blixtrande svarta ögonen? Ja, namn minns jag ej, du var blott en fager blomma bland de andra. Och lilla rosenkind, med din långa lingula fläta och dina blida, ljusblå ögon! Jag har en lock af ditt hår i en bok på hyllan. Hvad är då detta? Stora tårfyllda ögon! En enda sorgens bland denna glädje! Är det du, liten Elin, du, den enda, hvars namn jag minnes? Kunde då jag hjälpa, att du tog leken på allvar, kunde jag hjälpa, att dina vingar voro så spåda och spröda, att den svaga, fladdrande ljuslågan svedde dem! Jag visste ju ej, att du var ett drömbarn. Hade jag vetat det, hade jag kanske aldrig svärmat kring dig som fjärlen kring vårens blomma.

Jag tackar eder alla! Den gamle tackar sin ungdoms blommor och solstrålar för den glädje de beredt honom. Jag vet, att I många gånger i ert hjärta tackat mig, och nu äro vi kvitt.

En enda af eder alla är mig dock mer tack skyldig än de andra. Det är du, liten Elin. Jag ser, hur de glada ansiktena förvånade betrakta dina tårfyllda ögon, och hör de leende munnarna fråga: »Hvad har hon att tacka dig för?» Hvad du har att tacka mig för? Att din ungdomsvår blef en enda skön kärleksdröm, att din sommar blef en ljuf saknad och din höst rik på fagra minnen, att du, då du lade ned ditt hvita, vackra hufvud, ännu i döden hviskade mitt namn.

Jag skall lägga en krans af sippor, guldvifvor och förgätmigej med stora klasar af hvita syrener på din graf, det blir mitt tack till dig. Vet du, hvad jag har att tacka dig för?

Bland de minnen, en man bär i sitt hjärta, finnes alltid bilden af en vacker, blek kvinna med sorgsna, milda ögon. Det kan vara bilden af hustru, mor eller syster, men också bilden af en kvinna, som föga ingripit i vårt lif. Det är bilden af den kvinna, som älskat oss mest. Under medgång och lycka glömma vi ofta bilden, men då olyckan kommer, är den oss nära, och då längta vi att få gråta ut hos den sorgsna kvinnan. Då mannen blir äldre, komma dessa drag allt tydligare fram, och han känner, som om bilden hade lif.

En dag lägger sig den gamle ned för att dö. Kring honom stå de sörjande, han lämnar, men han ser dem icke. Han tycker, att han hvilar hufvudet i den sorgsna kvinnans knä. Nu skall han göra upp räkningen med Gud och människor, innan han vågar tråda in i evigheten.

De sörjandes klagan väcker honom till medvetande, han öppnar ögonen och hviskar: »Tack!

Bland nu befintliga Cacaosorter intages säkert förnämligaste platsen af

HULTMANS CACAO

Guldmedalj

vid 1897 års Konst- och Industriutställning i Stockholm.

Förlåt!» Så har han gjort upp med människorna, men med Gud? Har han icke någon synd han måste hafva förlåten, någon skuld, som skall betalas, innan han träder inför den evige? Vet du, hvad den gamle mannen hviskade så tyst, så tyst, just då dödsängeln kysste hans bleka panna? Det var: »Välsignelse öfver henne!»

—x.

NÅGRA ORD OM FOTVANDRING I ALLMÄNHET OCH I NORGE I SYNNERHET. NÅGRA VINKAR AF MYRAN.

VÅREN FÖDER LÅNGTAN, heter det, längtan efter skog och sjö, efter blommor och fågelsång. Och det är visst, att har man en gång i fulla drag lefvat naturens oförfalskade lif, så känner man vid den annalkande våren en längtan efter att ånyo få skudda gatstenarnes dam af sina fötter och sträcka ut långt, långt bort till okända trakter. Denna längtan har i år med fördubblad styrka trängt sig på mig, emedan jag i fjol under nära en månads tid smakade naturlifvets mångfald af njutningar under den mest lyckade af fotvandringar. Det är för att sprida kunskap om, hur lätt en fotvandring i själfva verket kan företagas, som jag nu vill lämna en del råd och upplysningar.

Först vill jag rikta en uppmaning till eder, I alla flickor mellan 17 och 35 år, hvilka möjligen till tid, hälsa och kassa äro oförhindrade att företaga en sådan färd, skaffen eder Yngvar Nielsens resehandbok, och jag vill se den, som oberörd skall kunna genomse alla de router, hvilka där föreslås!

Vi voro tre flickor, som i fjol vandrade genom Valdres, Østre och Vestre Slidre samt från Valdres till Gudbrandsdalen. Mången menade, att det nog kunde vara riskabelt för tre så unga (hm!) flickor att utan manligt skydd bege sig ut på en sådan färd, andra ansågo, att det ej skulle bli roligt utan herrar. Men med fara att falla i onåd hos våra naturliga försvarare vill jag bekänna, att vi ej en sekund saknade dem — som släkte betraktade naturligtvis, ty om någon af oss saknade någon Adams son, är ju en fråga, som ej alls hör hit.

Hvad därför sällskapet beträffar, är det intet hinder, snarare bättre och mer ogeneradt, om det blott består af damer. Hvilket antal, som skall anses mest förmånligt, växlar ju med omständigheterna, men jag tror, att i allmänhet tre är ett mycket lämpligt tal. Å ena sidan är det ej bra, om för många viljor göra sig gällande, och å andra sidan ledsna lätt två personer på att ständigt blott prata med hvarandra. I de flesta fall kan man få ett rum med tre sängar på gästgifvargårdarne, och vill man någon gång taga in på en bondgård eller i en säter, bör man ju ej betunga invånarne med för många gäster. Bli en af sällskapet trött eller illamående, så kan hon ju åka en bit, de äro ändå två i sällskap att gå; och vilja alla åka, blir det billigast att taga en karriol och en kärra, hvarvid man kan tura om att åka i karriolen, hvilket ju är roligast.

Sedan kommer frågan om utrustningen, som hvarken behöfver vara stor eller kostsam. »Man tager, hvad man hafver», hufvudsaken är, att det är lätt, varmt och ej ömtåligt. Två af oss hade tjocka impregnerade kjolar och ljusa ylleblusar, den tredje sydde sig för ändamålet en grå ylleklädning. Alla kjolar måste vara 10-centimeters, och underkjolorna — helst »di-

vided» — mörka och utan spetsgarnering. Fotbeklädningen utgöres af tjocka yllestumpor och skor eller kängor, allt efter hvars och ens egen smak, endast att sulorna till tjockleken äro särskildt lämpade för vandring. En af oss måste få sina skor halfsulade redan efter en vecka, och det var förenadt med ganska stor svårighet att få det gjordt. Till ytterplagg i händelse af regn, köld o. d. kan man välja en s. k. cape, en lång regnkappa eller en tunn, impregnerad regnkappa och en kofta. Vi fingo tillfälle att jämföra alla dessa slag och kommo underfund med, att den af oss, som hade den tjocka sommarkappan, gjort det sämsta valet, mest därför, att den var så tung och varm att bära på. Regnkappan och koftan voro nog bra att ha, och dess bärarinna var mycket nöjd med dem. En olägenhet var det ju förstås att bära på två plagg, och likaså blef kappan mycket skrynklig och ful efter att hafva användts att ligga på i fuktiga backar, på våta lakan etc. Så att på det hela tror jag, att jag hade det bäst med min stora »kragkappa», fastän jag medger, att den nog var varm att gå uti under ett stilla sommarregn. Därtill kommer ju ock, att den ej skyddar nedre delen af kjolen. En halmhatt med stort brätte och ett mörkt band omkring är lämplig till hufvudbonad, och en paraply med bra krycka används äfven som staf och parasoll. Vid speciell fjällvandring fordras dock en hög staf.

Ja, detta är våra erfarenheter om dräkten, kanske någon praktisk tös själf finner på något mer lämpligt. Men en sak, flickor! Hvad ni göra, tagen läderskärp, ty det bör hålla. Jag hade ett af tjockt sidenband, och det fick jag kläda om fyra gånger på mindre än fyra veckor, och ändå var det trasigt, när jag kom hem. Det var ofta mycket svårt att få tag i band många mil från järnväg eller stad. Den stora nötningen åstadkoms af ränseln — och härmed komma vi in på ett nytt kapitel.

Det finns många slag af ränselar, olika till storlek och form. Vi hafva äfven häruti haft tillfälle att pröfva olika modeller och kunna odeladt rekommendera en s. k. tyrolersäck. Jag antar, att de finnas på flere ställen; vi köpte i alla fall våra i Nilssons ekiperingsaffär, Regeringsgatan 28 och 31. Förutom att den är den billigaste, jag sett (kr. 3: 50), är den nätt, rymlig och behaglig att bära. Ingen behöfver frukta att bära ränsel, ty om den ej är mycket tung — hvilket den under inga omständigheter får vara! — så är den både nyttig och behaglig, därigenom att den spänner ut bröstkorget.

(Forts.)

PÅ KONSTNÄRSFÖRBUNDETS UTSTÄLLNING.

UTANFÖR konstnärshuset hejdades jag häromdagen plötsligt af en kvinnlig röst, som sade:

»Jaså, man brukar inte hälsa på sina vänner.»

Min hatt kom mycket snabbt från hufvudet och jag bad den unga, intagande blondin, hvilken stod framför mig, om ursäkt för att jag ej genast lagt märke till henne.

»Hvart ska ni gå?» frågade hon.

»Jag ämnar mig upp på Konstnärsförbundets utställning.»

»Då följer jag med, om ni tillåter.»

»Tillåter... åh, jag är förtjust!»

»Nu ska ni inte bli fadd. Hvarför kan aldrig en herre tala till ett fruntimmer, utan att strax begagna sig af smickerjargonerna.»

»Nej, jag smickrar alldeles inte, för jag är verkligen glad åt, att ni gör mig sällskap... Ni förstår er så bra på konst... parole d'honneur, det gör ni... då jag däremot...»

Troligtvis skulle vi råkat i tvist, om vi ej i samma minut trädte in i utställningssalen, där min ledsagarinna strax fick sikte på *Carl Larssons* »Kräftfiske», som väckte hennes förtjusning.

»Det är ju konstnären själf, hans oförbrännliga glada humör och hans kärlek till allt, hvad lif och anda har i svensk natur,» utbrast hon.

Så upptäckte hon *Hanna Paulis* båda porträtt af generalkonsul J. W. Smitt och Ellen Key. Framför det sistnämnda satte hon sig på en stol och försjönk i begrundan.

»Nå, hvad tycker ni?»

»Jag tycker det är bra. Hvertill tjäna en mängd fraser inför ett gediget konstverk. Det här är att bli andäktig af helt enkelt, ej minst emedan porträttet återger dragen af en kvinna, som jag skulle vilja kalla Viktor Rydbergs andliga arftagerska.»

Under rondon stötte vi vidare på *Anna Virgins* förträffliga porträtt af d:r H., *Eva Bonniers* originella små arbeten i silfver och brons, *Ester Almqvists* färglagda teckningar »Vårflod» och »Den sista snön», båda rätt beaktansvärda, samt *Eva Åströms*, visst ej uppseendeväckande, men redbart målade blomsterstycken.

»Nej, men se på *Bruno Liljefors*'s 'Tjädrrar i topp',» hviskade hon, ty vi hade fullt med folk omkring. »Märker ni, hur man känner skogens tystnad under vinterhimlen. En af fåglarna väcks af något buller i djupet och skådar dit ned; kanske brast en gren under snöns tyngd...»

»Nå, än *H. Norrmans* landskap 'Vid åkan-ten'... nej stå här, ser ni det bättre.»

»Ja, det är förtjusande med sin varma soldager... och *Karl Nordströms* dukar äro präktiga, och *Anders Zorns* porträtt sedan... det är bravur, det där!... *Artur Bianchinis* 'Sommar-sol' förefaller mig däremot ganska torr och hård... Men *Nils Kreugers* hästar, *Eugène Janssons* 'Riddarfjärden' och *W. von Gegerfelts* 'Höstafton' äro duktiga personliga konstverk allesammans... Dock, det bästa ha både ni och jag gömt till sist: *Richard Berghs* porträtt af *Olga Fähræus*. Det är också ett konstverk, inför hvilket man dröjer i stum beundran... Man tycker nästan, att den distingerade gestalten får lif och tror sig höra henne tala med sin fulländade diktion, som hon, vår främsta tragedienne, förr lät oss höra från scenen, hvilken hon tyvärr numera aldrig beträder... Hvad jag gärna skulle vilja äga det där porträttet!»

»Det är jag öfvertygad om, men det har redan sin ägare, som ni ser af katalogen. Emellertid får ni, tack vare konstnärens benägna medgifvande, en reproduktion af det i Idun.»

»Vet ni, det anade jag nästan. Idun är nu alltid själfva uppmärksamheten mot damerna.»

»Den här gången smickrar ni, min nådiga.»

»Nej, parole d'honneur, för att nyttja edra ord... Men hvad i all världen har ni skrivit där för slag?»

Hon bläddrade i min katalog, hvars blad voro fullklottrade med hieroglyfer.

»Jag har tecknat mig till minnes, hvad ni sagt, och tänker nu begagna det i ett kåseri för Idun.»

»Jo, det fattades bara...»

»Och signera det med ert namn.»

»Ni skulle understå er...»

Jag understod mig och skref

MAJKEN.

A. Blomberg foto.

FRÅN KONSTNÄRSFÖRBUNDETS UTSTÄLLNING: OLGA FÄHRÆUS.
PORTRÄTT I OLJA AF RICHARD BERGH.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

FRÅN VÅRA RIKSDAGSFARBRÖDERS BESÖK I GÖTEBORG i förra veckan har en vänlig och påpasslig läsarinna sändt oss ett par vackra amatörfotografier, som vi här återgifva. De församlade »farbrödernas» gemensamma färd, hvilken räknade ej mindre än 140 deltagare, gällde, som bekant, närmast att låta landets representanter på platsen taga del af planerna för Göteborgs befestande. Efter ett föredrag i ämnet af fortifikationsbefälhafvaren kapten Grill företogs från den vackert flaggsmyckade hamnen med ångbåt en utfärd till Långedrag för att taga platsen för de föreslagna befestningarna i närmare skärskådande. I färden deltog bland andra landshöfdingen frih. Lagerbring och en talrik samling af officerare. På Västerberget, där platserna för befestningarna och kanonerna voro utprickade med flaggor, togo riksdagsmännen med lifligt intresse del af de föreslagna befestningsåtgärderna, hvilka här ytterligare med kartor demonstrerades af kapten Grill. Det är från denna utflykt våra fotografier ge ett par bilder.

*

ETT NYTT STORSTADSDRAG TILL STOCKHOLMS FYSSIONOMI har nu blifvit lagdt genom vår första automobil, som pigg och behändig kilar fram på våra gator under trafikanternas lifliga uppmärksamhet. Ty ännu är det ultramoderna fortkaffningsmedlet här tillräckligt nytt att väcka den goda hufvudstadspublikens lättroliga nyfikenhet. Men snart, mycket snart, då tjoget, ja kanske hundratalet fullt af automobiler af allsköns typer sno sig fram mellan ekipager, spårvagnar och bicyclar, komma vi att ställa oss lika blaserade gent emot dessa sekelstutets fordon som någonsin de kontinentala huf-

vudstädernas invånare, för hvilka de redan länge varit »hvardagsmat».

På vänlig inbjudan af »Svenska Cykelbörrens» innehafvare hr A. von Mentzer, hvilken från Paris infört denna vår första automobil, företogo vi här om dagen en liten utflykt på densamma genom Stockholm och dess närmaste omgifningar. Det var i sanning en angenäm färd! I den bekväma korgvagnen på mjuka gummi-hjul ilar man fram med en fart, som den beundransvärdt muskelspänstiga lilla gasmotorn kan öka på ända till 3 mil i timmen. Ingen rök, alltså heller ingen eld! En elektrisk gnista endast, som sätter maskineriet i gång, och sedan fungerar det lydigare och precisare än det mest väl uppfosttrade fullblod. Upp vid Karlavägen stod Iduns skicklige fotograf, hr A. Blomberg, och siktade med sin kamera. Resultatet af hans »träff» förelägges nu våra läsarinor. På »kuskbocken» synes hr von Mentzer själf med van hand manövrera styrstången och maskineriet och närmast i korgvagnen där bakom »eder egen» redaktionssekreterare.

VICEDROTTNINGEN AF INDIEN.

Vi presentera i dag för vår läsekrets porträttet af lady Curzon, den nyutnämnde vicekonungens af Indien maka. En strålande skönhet af första rang, har lady Curzon varit en af Londonsocietetets stjärnor, och är nu, i glansen af sin tjugusexåriga färing och med sitt in-

tagande väsen och sin rika intelligens, en mycket uppuren vicedrottning af Indien.

Lady Curzon är dotter af en rik amerikanare, mr L. Z. Leiter i Washington, hvilken förtjänat sin betydande förmögenhet som ene delägare i den stora handelsfirman Field & Leiter i Chicago.

I UNGA ÅR.

ATT glädjas en tid uti
sång och ljus
uti lust och vår —
och se'n slockna vid smekande vindars sus
uti unga år —

Att älska och drömma i
värme och sol
så leende blidt —
och se'n somna helt stilla
vid doft af viol
och häggblom hvitt —

Jag diktar mig lyckans
saga så
i längtans glöd —
Ett lif med solsken och
himmel blå,
en tidig död...

Adr.

HOLT RYDE PÅ VALLÖ BERÄTTAR. SKISS FÖR IDUN AF MARI MIHI.

VET DU, min värderade vän, om det ännu finnes något ställe i detta orons och jäktets och industrislafveriets förtappade och fördömda tidevarf, som är värdt det stora, varma, välsignade namnet hem, så är det gamla Ulfsta. Och det är nu mitt hjärtas innerligaste uppsåt, att, kommer det en gång till ofred här i landet, så att den grörockade fiendens gevärspipor skulle glittra i mänskenet mellan den långa lindalléns brunbarkade stammar, då reste jag mig från frändernas lag och drack min heta långtoddy i botten och gick ut på trappan och reglade den tunga porten och ställde mig där med svärdet i hand, bredbent, trumpen och tvär, och slogs, tills jag stöp för gamla Ulfsta och alla de kära det hyser och hägnar inom sina hvitraprade murar.

Alltsedan jag metade upp mina första sprattlande sarfvar ur Ulfstasjöns sandbottnade djup, alltsedan jag första gången fällde kastande råf i de ovägade, villsamma Ulfstaskogarna, har det varit mig en lifvets dröm att en gång sitta herre på fädernegården. Och den drömmen förlorar ingenting af sina vackra färger därför, att jag vet, att den aldrig kan varda till verklighet, att jag aldrig, likt Holbergs hjälte, skall blifva väckt därur af ödmjukt bugande underhafvande eller lakejer med silfverhandfat.

Ty huruledes en fattig inspektör med femtonhundra riksdaler om året och allting fritt skall mäktat lägga af tillräckligt att lösa tvänne bröder och fyra systrar ur en gård, hvilken går löst på en half kyrksöcken, är en nöd, hvilken jag trotsar de yttersta tidernas affärsjublande pirater att kunna knäcka utan att spräcka tänderna. Förordningen om brors och systers lika arfsrätt, ett af nutidens många vackra misstag, har drifvit tusentals familjer från den jord de fordom besutto, så att i våra dagar torde nog de vara lätt räknade, hvilka efter lyktade bragder få lägga upp och rigga af sina trötta drakar vid barndomsheimets strand för att vakta vinterbrasan vid den härd, där de först hörde sagorna om Sviddag och Adil, om Hjalmar och Antigantyr.

Under skoltiden vistades jag merendels på Vallö såsom lekbroder åt min kusin Karl-Fredrik, ty far och mor höllo det säkert för en afsevärd lättnad att för någon tid slippa bekymra sig om åtminstone en af de sju linhåriga bråkstakarne. — Men julhelgen tillbragte jag ständigt på Ulfsta.

Ack, huru intensivt längtade man inte hem till landet de sista dagarne före höstterminens afslutning, då granarnas gröna garde kom marscherande från skogarne upp på stadens borg. Hvarje år i början af december hade jag för vana att på ett pappersblad, vanvördigt utslitet ur den latinska kriaboken, rita upp en mängd streck till samma antal det återstod mig timmar att sitta på skolbänken det året. Med hvarje lektion, som var liden, korsades ett streck, och när så alla vora korsade, präntade man med en mängd öfvermodiga slängar ett kalligrafiskt häpnadsväckande: FINIS MALORUM! ty då var ju ändtliga frihetens dag uppgången.

Och huru svårt hade man inte att somna den aftonen! »I morgon kväll är jag hemma på Ulfsta; i morgon kväll ska' vi koka knäck och damma på

FRÅN RIKSDAGSMÄNNENS GÖTEBORGSFÄRD: LANDSTIGNINGEN VID LÅNGEDRAG.

FRÅN RIKSDAGSMÄNNENS GÖTEBORGSFÄRD: PÅ VÄSTERBERGET.

hvarann med skinnkuddarne i pojkrummet.» — Den tanken höll en vaken bättre än starkt kaffe. Sedan upp i otta morgonen därpå för att hinna med 7: 20-tåget. Fasligt med folk vid centralen! Man knuffades och trängdes, man trampades och snafvade. Men ingen blef ond och ingen blef snäst, ty det var jul.

Så brusade tåget söderut, genom Liljeholmstunneln, mot hemmet. Skogar och herregårdar dansade mig lustigt förbi, men jag frågade inte ett dugg efter dem. De stackarne lågo ju i Stockholms län, detta Stockholm, för hvilket jag haft en öfvervinnelig motvilja, alltsedan man först släpade mig dit att proppas med det vetande, hvarefter jag gu'nås aldrig törstat. Men när så den frustande ånghästen galopperat öfver den lilla bro, som är slagen öfver Sigtuna å i Vårdinge socken, då kände jag mig som skotten på sitt hemlands hed, ty först nu var jag riktigt inne i Sörmland.

I fjärran öfver alla svenska utsiktens blånande barrskogsfond reste sig Gåsinge gamla kyrka, och

Södertuna slott skymtar fram mellan de aföfvade ekarna på Fröstunasjöns norra strand.

En kvart senare satt man vid kusk-Gustafs sida i den stora parsläden, hvilken med sjungande bjällror och frustande hästar lätt och lustigt slinter fram mot hemmet.

Fullt med folk är det ständigt på Ulfsta julhelgen. Då komma fastrar och mostrar och farbröder med stalldrängar och kammarsnärter och julklappar, kuskade dit från hela Sörmland, och den hädade och häcklade släktkärleken gör för en enda gång hvad den kan för att jäfva sitt dåliga rykte.

Gamla ogifta fastrar, hvars ideal småningom krympt ihop från en tre alnars underlöjtnant till en kvartershög mops, visa böjelse att frångå sina ekonomiska principer samt blifva lättare både om punnen och hjärtat. Tvärviggar, som långsamt slitit ut sig i rikets tjänst, tina märkbart upp och gifva byråkratfasonerna på båten och äro alldeles förfasligt hemlighetsfulla angående vissa digra paket de smyga ned i den stora klädkorgen, som burits in i salongen. I trappor och korridorer och i återseendets ogrumlade fröjd kyssa vi länge och samvetsgrant det yngsta och fagraste vi disponera öfver i kusinväg på spinssidan, till mycken öppen förtrytelse och mycken dold gamman för de vederbörligen ompussade flickungarna.

Lukten af julklapps-lack härskar suveränt, hvart man vänder sig i de tjugunio rummen, biljarden i biblioteket har fått en ny duk i stället för den gamla lappade, på den smala viken ligger isen blank och glansig och i skogarnas snö kan jägaren följa villebrådets spår lika ledigt, som om jösse och mickel likt sagans prinsessa strött bohvetegryn efter sig.

Säg mig, käraste vän, är det inte sant, att om guld det kan bygga huru höga palats som helst, är det en dast kärleken, som förmår att skapa ett hem? Säg mig, är det inte ett ställe att lefva på och att dö för, det gamla Ulfsta?

Så hade jag firat midvintern hemma år för år ända till den sista, ty då blef jag tvungen att resa till Vallö.

Ack, aldrig skall den gå ur mitt minne, den sista aningsfulla julaftonen där!

Karl Fredrik var borta sedan länge då, och de bägge gamla ville så innerligen gärna se ett ungt ansikte ibland sig, ville höra en ung röst bryta de stora salarnes kalla tystnad. I midten af december fick jag sålunda ett bref från moster, hvori hon äntligen bad mig komma dit. — »Men tag för all del ditt gamla humör med dig i kappsäcken,» skref hon. »Brandholm betalar gärna öfvervikten.»

Nu har ju min gemytliga uppsyn ständigt anklagat mig för ett aldrig svikande söndagslygne. Ingen vill tro, att äfven jag har mina modiga svarta stunder, därför att jag med Viktor Rydberg tycker, att »din sorg är din», och att det just kan vara det samma att skriva folk på näsan om eländet.

Klangen, som världen behöfver,
Är ej ett vekt miserere

påstår Gustaf Fröding, och det är sannerligen ett märkligt påstående af en nutidsdiktare.

Om jag toge mig till att berätta för mina bästa och närmaste vänner, att äfven jag har nerver, om det också inte märks, att äfven min härdiga bondnatur förmår fatta, hvad som menas med sensitiva amorosa, ja, då vågar jag tio mot ett på, att deras taktkänsla svårligen skulle kunna hindra dem att med tviflarens kallgrin klappa mig på axeln. Undrar desslikes, hvad de skulle göra för min, om jag, såsom mången efter fjärde whiskytoddyn för vana hafver, andligen krängde mig ut och in och beskref, huru obarmhärtigt jag som barn led af, att inte pensionsflickorna ville åka skridsko med mig eller säga ja, när vi friade på narri, eller kyssa mig i pantlekarne, därför att jag var ful och luggsliten och skamsen i mina äldre bröders aflagda kläder, därför att jag, skogsmänniskan, som ständigt fick bannor för jordfläckarne, mina långskaftade stöflar satte på salongsgolvet, var så ohjälpligt klumpig och tafatt i civiliseradt umgänge, just likt en lurfvig gårdvar, den där ligger ute året om och endast julaftonen får gassa sig vid den muntra brasan, får en tankspridd smekning, hvars lätta likgiltighet svider i hans stackars ensamma hjärta mycket, mycket hvasare, än vinternattens köld biter i hans raggiga päls, då termometerns kvicksilfver ramlat ned i glaskulan och den gamla herregårdens väggar doft dåna vid timrets sammandragning.

Mest sörjde jag dock öfver, att jag var så hopplöst olik Georg Heinrich, Freiherr von Görtz und Schlitz, hvilken pöste och påfågade sig i allongeperuk och kyrass på väggen i stora salen därhemma, ty den tiden, då Hedvig Häger gick med hårflata utåt ryggen och kriabläck på det framtida förlofningsfingret, var den tolfte Karls olycklige gunstling hennes orubblige värdemätare af manlig skönhet. Jag formligen triumferade, när jag hunnit så långt i »stora Odhner», att jag kunde tala om för henne, huru snöpligt hennes ideal gått hadan.

Jag fick endast dansa med de fulaste flickorna på barnbalerna. Jag fick väl draga upp Hedvigs kälke för backen, men åka ned med henne, nej, tänk aldrig det! Då fanns det alltid någon långskranglig gymnasist med uppstående kragar och orakad öfverläpp, som förstas fått löfte förut. Så slängde

LADY CURZON. VICEDROTTNINGEN AF INDIEN.

STOCKHOLMS FÖRSTA AUTOMOBIL.

jag mig då handlöst på kälken och åkte med mördande fart ensam utför den brantaste backen, följd af allas beundrande blickar, af allas utom Hedvig Hägers. — Ack, sådant där glömmes man aldrig. Honneur au courage malheureux!

Men när min flydda barndoms oksyssta flammor flugit ut ur boet i sällskap med någon af mina lyckligare lottade rivaler, och när de så skaffat sig en docka af kött och blod och en smula potentiellt förnuft i stället för tagel och krollspint, ha de klarögda små kläpparne knappt lärt sig tala, förrän de, smittade af sina närlytande föräldrars eviga misstag, hitta på att kalla mig »joliga fajibjo». När de sedan få ondt för tänder eller knip i magen och på det mistlurlika sätt barn för sed hafva anförtro sin intresserade omgivning dessa ledsamheter, ja, då veta sig min flydda barndoms oksyssta flammor ingen annan världens råd än att bedja mig komma upp till skrikhalsarne i det Gehenna de nämna barnkammaren. Ty när jag sätter till med mina befängda tokroligheter, mina häpnadsväckande hokuspokus filiknarkibus jämte hvarjehanda annan uppbygglig pustlustighet,

»då tystnar dagens gny»,

då gapa småttingarna på mig i vidöppen hänryckning för att på sistone explodera i ett öfvermått af fröjd, så våldsamt, att det är fara värdt, att den lilla mennens gipor skola kyssa hvarann i nacken.

Och mammorna, förtjusta och tacksamma och kortsynta och oförståndiga, såsom kvinnfolk af begynnelsen varit, de bedyra, att de inte kunna fatta, hvarför jag inte går åstad och gifter mig, jag, som tycker så mycket om de små. Ja, så säga de, trots de hafva känt mig, sedan jag skref med griffel och kröp på knäna. Och ändå veta de på pricken lika bra som jag själf, att jag är för fattig att gifta mig af kärlek, och att jag alltid skall förblifva det, att jag är för högfärdig att blifva »salskammarmåg» som

moster Lotten brukar kalla dem, som gifta sig för mammon, och att jag alltid skall förblifva det.

I sin stora fäkunnighet inse de ej, att det endast är munnen, som skrattar, endast fingrarna, som skapa det lustiga skuggspelet. De inse ej, huru jag, den ensamma, af det gamla herrgårdsblodet, drömmar min eviga dröm om att få kalla för mitt ett enda litet stycke af Sveriges jord, innan de gå åstad och stoppa ned mig tre alnar under den vid sidan af den lyckas, som aldrig blef min.

Men här sitter jag ju och aldeles filosoferar bort mig. Vi få lof att röra på glasena ett slag, gubbar! — Ja, hvar var det nu jag var? Jo, jag skulle ju till Vallö.

Nåja, jag reste dit, och gamle Elis var emot mig vid stationen med släde och vargskinnspäls och ytterstofilor och de andra grejerna.

På Vallö gård stod röken kapprak ur alla fyra skorstenarna och pigorna sprungo som yra höns om hvarandra. Där bryggdes och bakades, där skurades och fejades.

De bägge gamla visste förstås icke, huru väl de ville mig, och jag bjöd till att efter bästa förmåga sätta julstämning på det hela. Innan någon visste ordet af, hade vi hunnit fram till den stora doparedagen. På gården stodo störor med hafrekärfvar, och i stora salen hade jag klädt en julgran, så brokig och grann som blomsterrabatten på ett klockareboställe.

Julaftonen var för mig ovanligt tom, och jag kunde inte låta bli att då och då sända en tanke till hemmet. Jag visste ju, huru dansen gick, huru skratten knallade, då kläpparne brötos.

På Vallö prälade allt af en styf högtidlighet, i hvilken jag hjärtfrös. — Aftontoddyn väckte morbrors hägkomster till lif: sirliga herrar i spänhalsduk och frack med blanka knappar, sköna damer i korkskrufslockar och storbloomigt siden trädde fram ur förgätenheten.

HYLIN & C^{OS}

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEDALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

Så satt den gamle Vallöherren försjunken i minnen och talade om den tid han ständigt begrät, om bragder som bleknat och klingor som dragits. Och den lilla torra gumman, som följt honom i lust och nöd på det gammaldags trofasta och enfaldiga sättet, hon lyssnade ännu denna afton lika uppmärksamt till hans sägner, som då hon första gången hörde dem för ett halft sekel sedan.

»Det är så intressant att höra Brandholm relatera,» brukade hon småmysande hviska till mig med en liten förnäm skorning på de franska r:ena. »Man tror aldeles, att han varit med själf.»

När så ljusen voro nedbrunna och julpsalmen läst, kysste jag morbror och moster på hand och gick upp på mitt rum i östra flygeln.

I långa korridoren, spökgången, de kalla den, emedan gräsliga saker påstås hafva timat där den tiden, då Copperusarna skrefvo sig herrar till Vallö, satt gamle Linus ensam, skrockfull och giktbruten

Hofjuvelerare

K. ANDERSON
1 Jakobstorg
STOCKHOLM.

Tandläkare Sjöquist
Drottninggatan 68, Stockholm.

TANDLÄKARE
G. G:son Hård af Segerstad,
Alma Hård af Segerstad.
Birger Jarlsgratan 13, 1 tr.
Rikstel. 20 48. Allm. tel. 86 46.

Tandläkare G. W. Widfond
Drottningg. 74. — Rikstel. 2754
OBS.! Garanti för hållbarhet.

Kurs i Sjukgymnastik och Massage
från 15 Okt. 1899 till Maj 1900.
Upplysningar och prospekt erhållas genom
Doktor O. Wide, Stockholm.
(G. 80975)

Fredrika Bremer-Förbundets Jurist

lämnar åt kvinnor råd och upplysningar i juridiska och ekonomiska angelägenheter.
Träffas å förbundets byrå, Drottninggatan 54, 1 tr., onsdagar o. lördagar kl. 10—11 f. m.

Det bästa
rengöringsmedel för kokkärl, bleckkärl och tråkar är **Lagermans Kraft-Skur-Pulver**, hvilket finnes hos alla Specierister och Järnhandlare i riket. Ende tillverkare Kraft-Tvål-Fabriken, Jönköping.

Campbells välkända Inhalator användes med äkta tallbarrsolja mot förlätning i näsan och lungorna, snufva, katarrh och rheumatism. Finnes hos de förnämsta parfymhandlare samt Humlegårdsg. 29, 1 tr. Allm. tel. 12297.
OBS.! Rekommenderas af Hälsovännern. (711)

Schweizer-Siden är det bästa!

Damvelociped!

Crescent nr 9, blott använd 14 dagar, säljes billigt. Vid. genom Björkman, Ståtboga.

Té, välsmakande, kraftigt å 4 kr. kg. Smul-Té 2: 50 kg. 1:ma Cacao i burkar och löst från 3: 25 kg. m. m. hos (690) Lars Olde 56 Klarabergsgatan.

Snörlif,

tillverkade och afprovade i Franska Snörlifssömmeriet, 9 Biblioteksgatan, 1 tr. upp, levereras under garanti för att figuren på ett hälsobevärande och behagligt sätt beklädes. Snörlif från 5 kr. Reparationer. Reservdelar. Justera figuren innan vädräkt beställas! (S. T. A. 59183)

Fräkenpomada

är det enda absolut säkra medel att snabbt och utan obehag borttaga fräknar, lefverfläckar och solbränna samt göra den fulaste hy vit och vacker.

Ofelbar verkan garanteras. Fräkenpomadan innehåller inga för hyn skadliga beståndsdelar. Många intyg och tacksamhetsbref från hela Skandinavien. Pris 8 kr. pr burk. Expedieras emot postförskott eller efterkräf.

Tekniska General-Depöten, Stockholm, 17 Grefgatan 17.

Hattaskar

af vackert popol. björkfånér, synnerligen lämpl. att glödras, då en elegant, praktisk och stark hattask erhålles. Levereras i oval form 35 cm. diam. höjd 28 cm. till 1 kr. 50 öre pr styck mot järnvägsefterkräf eller postförskott af *Hagaryds fanérsitt-fabrik, Nässjö.*

E. ANDERSSON, Bjarstad, Kuddby, utlämnar provver och mönster till hemväfda moderna rutiga och randiga tyger till kragnar och underkjolar af »ejder», »gloria» och »trasgarner». (720)

Hemväfda sommargardiner till 42 öre mtr (25 öre aln) finnes till salu i Slöjdmagasinet, KARLSKRONA. Begär provver. (722)

Moderna Palettyger. — Moderna Promenaddräktstyger för Damer.
ERNST HEURLIN, Klädeshandlare, Norrbro.

Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.

Hushållräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Göteborgslex, den erkända bästa i och af den bästa tillgående förhåll. (av de tre tvålerna.)

Aktiebolaget
Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs Torg nr 14,
godtgör å sparkasseräkning 5 %.
Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning. (G. 78894)

Prenumerera på 'Idun'

Ytterån Brunns- och Badanstalt i Jämtland.
Härlig natur, goda kommunikationer, moderata priser, nybyggd, första klassens badhus. Säsong 5 juni—31 aug.
Intendent *D:r Hultkrantz, Stockholm.*
Prospekt från Turistföreningen, Stockholm, samt Kamrerarekontoret, Ytterån. (G. 79574)

Froms Velocipeder äro utmärkta.
De äro af alla som begagna dem mycket omtyckta för sin styrka, sin stadiga och lätta gång samt för sin prydighet.
Den enda Guldmedalj »för utmärkta Velocipeder» som utdelades vid 1897 års utställning i Stockholm tillföll dessa maskiner.
OBS.! Alla slags velocipeder repareras, lackeras och förmicklas.
OBS.! Stort urval af tillbehör. Begär priskrant.
PER FROM, Stockholm, Mäster-Samuelsgatan 26.

* Några ord till vår
Nattvardsungdom
af
Hofpredikanten *D:r Fr. Hammarsten.*
Pris: häft. 0,80, inb i kloth. 1,25

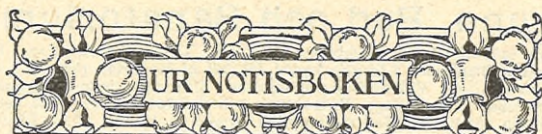
Skydd åt efterlevande!
Allmänna —
Pensionsförsäkringsbolaget tillförsäkrar på fördelaktiga villkor utmättningsfria pensioner
åt änkor och barn eller andra efterlevande meddelar dessutom lifränte-, kapital- och testaments-försäkringar i olika kombinationer.
OBS.! Äfven genast börjande lifräntor.
All bolagets vinst tillfaller de försäkrade antingen i form af höjda pensioner eller nedsatta försäkringsavgifter
Hufvudkontor: *Strömsborg, Stockholm.*
Undervisning i linnésömnad.
Kurserna sluta i medio eller slutet af juni för att åter börja d. 1 sept. Karin Egnér, Nybrogatan 53, 4 tr. Rikstel. 3530.

Bästa Ceylon Thé
1,25 pr ¼ kg. hos *HERM. R. STOLPE, Skeppsbron 6.* A. T. 2238. (S.T.A.57244)
Härmed meddelas ärade kunder att
Svartvaru-Magasinet flyttat från 14 Västerlångg. till **65 Regeringsgatan 65** 1 tr. upp., ingång från Lästmakaregatan.
OBS.! Nyheter för våren äro nu inkomna. Beställningar å klädningar emottagas och utföras å egen atelier.
Profver sändas franko på begäran.

vid ett ängsligt flämtande ljus med de ålderdoms- skålfvande händerna fromt knäppta öfver psaltaren. Han vaggade långsamt af och an med hufvudet och suckade så tungt, så tungt, som bure han all världens ve.

Att se honom där förvånade mig icke stort, ty det var nu en gång hans vana att stöfva omkring med sitt ljus hela nätterna i det stora huset, som låg och slumrade bak fällda gardiner.

(Forts.)

ETT HEM I STOCKHOLM FÖR UNGA FLICKOR. I början af september ämnar fröken Julia Kiellman-Göranzon öppna ett mindre hem för flickor, hvilka skola idka studier vid någon af hufvudstadens undervisningsanstalter. God och sund bostad i lämplig trakt, godt kosthåll, trefligt hemlif i förening med omsorgsfull tillsyn och hjälp med läxor, om så behöfves — se där de förmåner fröken Kiellman-Göranzon vill söka bereda sina unga skyddslingar, och för hvilka infriande godt torde tala sådana referenser som: friherrinnan Knut Bonde, doktorinnan Steinmetz, Brummerska skolan, kyrkoherden E. D. Heuman, doktor E. Schwartz, Schwartzska skolan, fru M. Åkerblom, f. Scott, Göteborg. För öfrigt hänvisa vi till det närmare tillkännagifvandet i annonsafdelningen.

JOHN SÖRMAN, den välkända firman för engelska och franska varor i Stockholm, har utsänt en charmant illustrerad värkatalog, tryckt på Iduns kungl. hofboktryckeri. Med sina tennisregler på svenska och engelska språken samt priskurant öfver alla de modernaste artiklar för tennis, cycleridt, segling m. m. utgör den förvisso »en bok för säsongen», af hvilken alla utöfvare af dessa friska sommaridrotter med intresse skola taga del.

DRAMATISKA TEATERN har nu presenterat en ny »Madame Sans Gêne», den tredje i ordningen på dessa tiljor. Att härvid upptaga Ellen Hartmanns och Anna Norries fallna mantlar är ingalunda något litet vägspele för en ung skådespelerska, och till all heder för fru Byström, född Behrens, länder, att hon i det hela så väl lyckades med sin uppgift. Hennes kända, lifliga temperament passar ju också synnerligen bra för den lilla tvätterskanmarkisinnans roll. När hon delvis får dämpa och afslipa litet mera, kommer prestationen att bli i allo lofvärd. Publikens lifliga bifall har redan hälsat den.

SÖDRA TEATERN, hvilken, som bekant, i och för ombyggnad tills vidare stänger sina portar med utgången af detta spelår, gaf i lördags för första gången sitt tack- och afskedsprogram, bestående af en fransk fars af Labiche och Duru, kallad »Ska'

man tala om'et?» samt en af hr E. Norlander författad revy »De husvilla».

Den franska farsen tillhör visserligen ej Labiches allra muntraste produkter, men har likväl flere roande scener, särskildt i andra och tredje akterna, och står som helhet öfver åtskilligt af det moderna, andesvaga farskräm vi bjudas på. Utförandet kunde ha varit bättre. Emellertid visade hr Bergström en af sina humoristiska gubbtper, som inte förfelade att roa, hr Hagman hade en rätt karaktäristisk mask, hr E. Wagner var en lifvig ung älskare och fröken Stiegler en söt ung fru.

Följde så »De husvilla» med framförande af några af de populäraste operett- och lustspelstyper, som under de gångna åren gått öfver Södra teaterns scen. Samtliga sujetterna defilerade och slösade med lokala kupletter, af hvilka de om bagerikonflikten, med brio föredragna af hr Hagman, väckte mest ankläng. Revyn afslöts med en tablå, hvori författaren med skämtsam ironi förpassat teaterns alla artister till — Skansen, liksom andra kulturella antikviteter. Och för det blef han inropad af publiken och lagerkransad af — sujetterna. Nog var det hyggligt alltid.

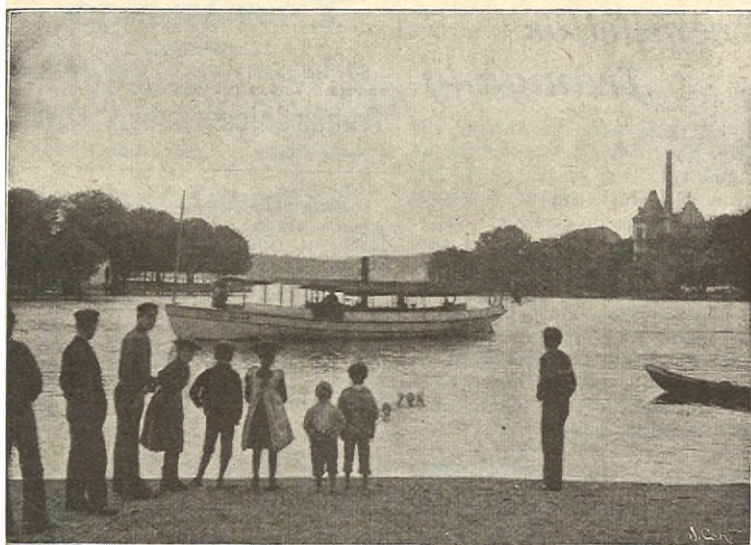
CIRKUS TANTI har nu ock begynt sin sommarkampanj å Djurgårdscirkus under de bästa auspicer. Den hos hufvudstadspubliken alltjämt lika populära direktören behöfver endast visa sig med sin valack Stockholm och sin dresserade lilla griskuling Bobby för att jublet skall bryta ut högt under tak. För öfrigt upptager programmet många sevärdnumner, såsom misserna Elviras och Lyrias samt mr Dios ridt, bröderna Amors och systrarna Martinis gymnastiska prestationer, clown Adolfs pigga bollspelande hund o. s. v.

Premiesats för skada kr. 10 pr år. " " stöld " 5 " "

Velocipedförsäkrings-Aktiebolaget, Stockholm.

Bostadstomter

i hufvudstadens omedelbara närhet. Härlig natur, vackert belägna, bekväma kommunikationer.

Ångbåtsbryggan vid Liljeholmsviken.

Gröndals Tomt- & Byggnads-A.-B., Centralpalatset

Norrtelje Hafsbadanstalt.

Säsong: 10 Juni—1 September.

Vidberömda gyttjemassage- och tallbarrsbad samt öfriga brukliga badformer. Vacker natur med vidsträckt promenader. Sunda bostäder med landligt läge. God restaurang; billiga lefnadskostnader. Segelbåtar och ridhästar. Ypperligt musikkapell från d. 19 juni. Läkarevården bestrides af Doktor A. Brandt. Beställningar af rum och badtimmar expedieras af Kamrer J. Z. Dumky, som på begäran kostnadsfritt sänder prospekt. Ansökan om fria bad och penningbidrag bör insändas till Styrelsen före 15 Maj, åtföljd af läkarebetyg samt ålders- och medellshetsintyg. STYRELSEN.

Pensionat i Marstrand

Från den 1:sta juni till den 15 september emottager undertecknad pensionärer, med hel- eller delvis inackordering. Alla rum med utsikt å hamnen. Centralt läge. Referenser: Prostinnan C. Tegnér, Östermalmsgatan 59, Stockholm.

Fru Nathalia Richthoff, Carl Gustafsgatan 4, Göteborg.

Grebbestads Hafskuranstalt,

vid saltaste delen af västkusten, 4 mil söder om Strömstad, hålles öppen 16 juni—15 september. Härlig hafsluft. Tryggt segling. Societetshus. Billiga lefnadskostnader. Bassiner och varmbadhus. Utmärkt gyttebad, tallbarrsbad, Naheimerbad och terrängkur för närtsjukdomar. Dessutom behandlas nervsvaghet, bleksot, allmän svaghet, reumatism, njur- och magåkommor. Elektricitet, massage.

Doktor AMANDUS NILSON kommer att praktisera här under badtiden.

Nästan daglig ångbåtsförbindelse med Göteborg och Kristiania.

BADHUSDIREKTIONEN.

På ALF. SAMUELSSONS förlag har i bokhandeln utkommit:

Tom Tits Experiment (300 illustr.)

Vetenskapliga tidsfördrif af Arthur Good, öfvers. från 26 franska upplagan af G. C., med företal af Ingeniör A. E. Hellgren (Förest. för Stockholms privatgymnasium).

Pris häft. 3:75, inb. i klotb. 4:75, kan äfven erhållas i häften (12) å 30 öre. Synnerligen lämplig till premier i skolor.

Gröna Biblioteket (130 illustr.)

Jakt- och äfventyrsskildringar, samlade af L Sundström. Pris häft. kr. 5, inb. i klotb. 6 kr. Kan äfven erhållas i 9 häften å 60 öre.

OBS! Bokens lämplighet som pris vid Idrottstävlingar. (S. T. A. 58952)

Inteckningsbolaget.

— Stockholms Intecknings-Garanti-Aktiebolag. — Hufvudkontor: Malmstorgsgatan n:r 1, öppet 10—3.

Afdelningskontor: Biblioteksgatan n:r 13, öppet kl. 1/2 10—3.

Depositionsränta 5 proc.

Upp- och Afskrifningsränta..... 3 "

Sparkasseräkning (vid Afd.-kont.) 4 1/2 "

På kapitalräkning å 6 mån uppsägning godtgöres Bankens högsta depositionsränta och tillämpas vid inträffande ränteförändring den nya räntesatsen omedelbart utan föregående uppsägning. (S. T. A. 55187).

SLUTFÖRSÄLJNINGEN

i modehandeln 54 Vesterlånggatan fortgår till den 30 juni. Högaktningfullt

Anna Högman.

Bomullstyger,

Franska, Engelska, Svenska handväfda, samt af Almedahls tillverkning, stort urval i nya vackra mönster.

Piqué till Bluslif och Klädningsar i hvitt och crème.

Hel- och halfyltyger

i vackra skottiska mönster till Bluslif och Barnklädningsar.

Bluslif i nya modeller.

Kjolar af Siden, Kläde, Moiré och Flanel.

Prima kvalitéer. Billiga priser.

Karl Larsson.

Drottninggatan 73 C,

STOCKHOLM.

Profver sändas på begäran franko.

i ett halft dricksglas vatten gifver det behagligaste, mest uppfriskande och välsmakande men dock starkast antiseptiska munvatten. Koncentrerad pr flaska kr. 1: 50. Utspädd pr flaska kr. 1: 00.

Af följande jämförande tabell framgår, att DENTOLIN besitter större bakteriedödande förmåga än alla andra i handeln förekommande dylika preparat.

Tabellen är stödd på i Stockholm anställda bakteriologiska undersökningar.

G. G:son Hård af Segerstad, TANDLÄKARE.

	Tyfoïdbakterier dödas på	Differibakterier dödas på
DENTOLIN	2 % lösn. 1/2 minut	3/4—1 minut
Gahnellit	2 % " 2 minuter	2 minuter
Stomatol	5 % " 1 minut	1 minut
Azymol	5 % " 1 minut	1 minut
Aseptol	50 % " 1 minut	—
Vademecum	50 % " 1 minut	—

Prenumerera på "KAMRATEN"!

Begär Sörmans nyss utkomna Special-Katalog

å Tennis
Cycling
Segling

jemte Tennis-regler på Svenska och Engelska språken.

Gratis och franko.

JOHN SÖRMAN

Magasin för engelska och franska varor.

4 Regeringsgatan 4.

Köp alltid radiatorsmör!

Sv. Panoptikon

Stockholm.

★ Största sevärhet. ★

KNEIPP Vattenkur-
anstalten

BORG. Begär prospekt. NORRKÖPING.

100,000 ex. af den berömda boken
Hälsan framför allt kom-
mer att utsändas gratis för att få den känd.
I denna bok läses och läres hvad man förut
icke läst eller lärt. Boken sändes till en-
hvar gratis och fraktfritt, om Ni afsänder ett
bref märkt: Exp. af Hälsan, Filipstad. På
alla platser antagas agenter för många nya
och låtsälda artiklar mot ovanligt goda
villkor. (S. T. A. 57863)

☛ **Köp** ☛

Godt Santos-Kaffe

50 å 60 öre pr kg.

Fin-fint Santos af nya skörden, myc-
ket godt å 0: 70, 0: 75 o. 0: 85 pr kg.
Extra l:ma D:o. högsta kvalité, med
fin arom och full styrka 0: 90 pr kg.
Prima Campinos 0: 95 " " "
Extra l:ma COSTA RICA 1: 00 " " "
Verkligt god Liberia 1: 02 " " "
Finaste PLANTAGE-KAFFE, kraftigt
och välsmakande 1: 05 pr kg.
Utsökt god PORTORICOART 1: 10 " " "
Fin-fin ljus Java, mycket godt 1: 15 " " "
Extra l:ma GUATEMALA, särdeles
omtyckt 1: 20 pr kg.
Finare kaffesorter till högre priser
finnas äfven å lager.

Allt pr säck om cirka 60 kg. samt 5 öres
högre pris i småbalar om 10 å 20 kg. Allt
Kaffe lever, fraktfritt vid närmaste
järnvägsstation vid köp af hel säck.
Sändes till landsorten mot efterkräf
förut insänd remissa. Prof af samtliga sor-
terna erhålles franco mot insändande af 20
öre i frimärken.

Ingen bör försumma att prova
dessa verkligt goda och billiga Kaffe-
sorter, hvilka ej äro att förväxla
med de, som af andra firmor utbju-
das under samma namn.

Telegrafadress: K. W. KARLBERG,
Karbergius, 33 Döbelnsgatan 33.
Allm. t. 7627. Riks 8644. Stockholm.
OBS. Fullt profenl. vara. Redbar be-
handl. Fern exp. Skynda rekvisirera.

P. Ljungdahls

KAPPFABRIK, Falun,

tillverkar och säljer billigt
Turistkappor och
Velocipedkragar

af hygieniskt impregnerade tyger
för Damer & Herrar.

God impregnerade tyger till res-
dräkter m. m. erbjudas till fördel-
aktiga priser. Begär provver från

P. Ljungdahl, Falun.

Firman är grundad 1870.

Fru Sofia Larsson, Jönköping.

"Örtmixtur"
för magsjukdom.

Har rönt exemplös framgång. Flera tu-
sen människor välsigna den. Rekommend-
eras af läkare och barnmorskor. 6 fl. på
en sats kosta 4: 40 pr sats. Sändes på järn-
väg mot efterkräf, på båtar endast då den
är förut betald. Uppgif den sort som öns-
kas af de tre sorterna. Endast hel sats
sändes.

N:r 1. Hellsöande för kronisk förstopp-
ning, magkatarr m. m.

N:r 2. Halflösande för magsyra, kolik,
gallsten m. m.

N:r 3. Bindande för tarmkatarr, diarré
m. m. — Jönköping i januari 1899.

Rikstelefon.
Sofia Larsson, Östra Storgatan 63.

**Hem för konvalescenter
och klena personer**

öppnas i början af juni å det naturskönt
belägna Rölfors i Vestmanland, omkr. 1/2
mil från Arboga, 1/4 mil fr. järnvägsstation.
Tillfälle till kalla bad och massage.

Vackra promenader i barrskog utmed den
förbilytande Arbogaån.

Referenser: Doktor R. Forssblad, Gryt-
hyttehed och Fördelningsläkare A. P. We-
sterberg, Falköping.

Närmare underrättelser lämnas af hem-
mets föreståndarinna

Elisabeth Friberg,

Sjuksköterska.

Adress till 1:sta juni: Grythytted, efter
1:sta juni: Rölfors, Jäders bruk.

OBS! Lungsigtiga emottagas ej.
(G. 80921)

Utlåtande om Mellins Food.

På begäran får jag härmed intyga, att
jag på grund af en ganska stor erfaren-
het om »MELLINS FOOD» kommit till den
äsktan, att detta preparat är ett särdeles
värdefullt näringsmedel för barn.

Med. Lic.

Prof af **MELLINS FOOD** sändes på
begäran gratis och franco från Axel
Lennstrand, Gefle.

CROSSE & BLACKWELL, L^{TD}
LONDON.

Etablerad 1706. Hofleverantörer till H.M. Drottningen af England.

PICKLES, SÄSER, MARMELADER.

erhållas hos alla större specerihandlare inom riket.

41 41 Drottningg. 41. 41
Aseptin, Aseptol,
Azymol, Dentolin, Gahnelit,
Salubrin, Stomatol, Vademecum,
Pariymerier m. m. hos
C. F. DUFVA
41 Drottningg. 41 41
(Etablerad 1849.)

Marstrands Hafskuranstalt.

Säsong 1 juni—1 oktober.

Alla slags bad, såsom Gytjemassagebad, Nauheimer- och Kreuznacherbad m. m.,
brunns- o. dietkurer etc. Läkare: Badintendenten D:r J. Bauman, D:r O. Sandberg
efter 20 juni, specialitet mag- o. tarmsjukdomar, D:r E. Enblad: massage o. sjukgymna-
stik. Badkamrer: Hr K. Ramberg. Restauranter: Alphyddan, Stadshotellet samt
Turisthotellets pensionat. Musik: fullständig orkester under anf. af dir. W. Neumann.
Rumbeställningar genom Badkontoret.

Privata

Lärarynnesseminarium.

Under nästkommande september öppnas i Stockholm en 2-årig (eventuellt 1-årig)
läroanstalt för utbildande af lärarinnor i familj och i de lägre klasserna af läroverk för
 flickor. Undervisning kommer att meddelas i vanliga läs- och öfningsämnen — äfven
språk. Särskild vikt kommer att läggas vid den metodiskt praktiska utbildningen.

Tryckt prospekt samt muntliga eller skriftliga upplysningar lämnas af läroanstaltens
föreståndarinna, Fröken Sofi Anderson, Brahegatan 41, Stockholm, som äfven mottager
anmälningar. Mottagningsstid måndag och onsdag kl. 5—6.

Interrimsstyrelsen.

Referenser: Stockholm, Kanslirådet C. W. Kastman, Sibyllegatan 43 & 45; Rektor
L. M. Wärn, Karlavägen 38; Fru Sofi Almquist, Artillerigatan 8; Fröken Hilda Caselli,
Nybrogatan 21. Umeå, Seminarieadjunkten, fröken Elisabet Eurén. Hernösand, öfver-
stinnan Agnes Laurell. Sundsvall, Fröken Hilda Berggren. Norrköping, Fröken Aurore
Pihl. Göteborg, Fröken Ida Hellander. Lund, Professorskan Maria Ribbing. (G. 80106)

**HANDVÄFDA, SVENSKA
BOMULLSTYGER**
af den sedan många år välkända tillverknigen äro nu inkomna i nya, vackra
mönster med absolut tvättäkta färger.
Hvita Bomullsklädningsstyger, Perkaler och Satiner.
Ernst Winberghs Garn- och Väfnadshandel,
78 Jerntorget 78.
Obs! Profver sändas till landsorten på begäran.

**Med anledning af upphörande af
min cycleafdelning**

realiseras

mitt resterande lager af

Columbia
af fackmän erkänd
bästa cycle.

**OBS! Reparationer af velocipeder utföras
äfven framdeles å min verkstad.**

K. M. LUNDBERG,
STUREPLAN.

För unga flickor,

som besöka skolor i Stockholm, öppnas 1:sta sept. ett mindre hem. Godt kosthåll, nog-
grann tillsyn, lexhjälp. Bref och förfrågningar besvaras af **Julia Kiehlman-Göransson,**
8 Tegnerlunden.

Referenser: Friherrinnan Knut Bonde, Doktorinnan E. Steinmetz, Brummerska sko-
lan, Kyrkoh. E. D. Heuman, Rektor E. Schwartz, Schwartzska skolan, Stockholm; Fru
M. Gibson, f. Barclay, Fru M. Åkerblom, f. Scott, Göteborg; Fru Lilly Nordling, Sunds-
vall. (G. 2605)

Mariehamns badanstalt

på Åland.

Säsong 15 Juni—1 September.

Naturskönt läge och vackra omgifningar. Alla moderna badformer, s. k.
Nauheimerbad, Kreuznacherbad, sol- och luftbad, gylltbad. Komfortabelt inatato-
rium med apparater från Ems. Fullständig brunnskur, sjukgymnastik och massage.
All nödig specialbehandling. Utmärkt restauration, moderata priser! Möckelö hafsbad
är badanstaltens annex. Anghätskommunikation 5 ggr i veckan på Stockholm.
Öfverläkare: D:r Johannes Hoving. Prospekt i alla boklädor i Stockholm, turistför-
eningar samt anghätskontor. (S. T. A. 58655)

Läkare:
Prof. ROSENDAHL.
Säsong: Maj—Sept.

Rindö

Brunn, Bad och Sanatorium.

Härligt, fuktfrött läge i Stockholms skärgård. Yppersta järnvatten. Första klas-
sens varm- och kallbadhus. Lämplig kurort för fall af blodbrist, mag- och tarmsjukdo-
mar, konvalescens m. m. Vidsträckt promenad. Utmärkta lawn-tennisplaner. Bästa
lägenhet för hjulsport och segling. Enkelrum och dubletter, alla med verandor i det
naturskönt belägna sanatoriet. God restauration öppnas d. 15 maj af fr. Elise Lundqvist.
(S. T. A. 59600)

Prospekt i Sandbergs
bokhandel.
Rumsbeställn. pr tel.
Östermalm 11 12.

**Begär
1899**

Katalog

**S. A. B. Humber & Co
Malmö.**

Återförsäljare i Stockholm:
Humbers Filial, Stockholm.

(S. T. A. 37002)

Cibils BULJONG

världsberömda flytande

I minut hos delikatess- o.
specerihandlande. Engros

hos I. Lagerwall & Co.
rekommenderas till alla husmödrar. Göteborg, Rikstelef. 624.

Exempellös

framgång.

»En god vara berömmes sig
själf», och ju flere, som lärt känna
en god vara och ju bättre de lärt
känna den, desto mera berömmes
och efterfrågas densamma.

Å allt flera orter, både i stad
och på land, har Salubrin vunnit
mera allmänt insteg i hvarje hem
än något annat antisepticum. I
rike mans hem räknas Salubrin
såsom det bästa toalettmiddel, ar-
betaren gläder sig att hafva Salu-
brin tillhanda såsom middel mot
yttre skador, värk m. m.

Bländande hvit

REN LUKTFRI

Tvätt

Alldeles oskadad

erhålles genom att begagna

M. Zadigs Tvättpulver.

Garanteradt utan klör eller andra skadliga
ämnen. Fås i alla bättre minutaffärer.

Försök en gång

och Ni ångrar Er icke.

Doktor F. Lendgiels'

äkta patenterade

**Björk-
Balsam,**

Denna balsam borttager finnar, fräknar,
leverfläckar, solbränna, näsrodnad, por-
maskar och andra hudåkommor.

Betryktes t. ex. om aftonen ansiktet eller
andra hudställen med denna björkbalsam,
så afskilja sig följande morgon nästan omärk-
liga fjäll af huden, hvilken därigenom blif-
ver bländande hvit och mycket fin.

Ett krus balsam kostar 3: 50. Den där-
till hörande Opo-pomad och Benzoes-tvål
säljes å 1 kr. pr st. eller 5: 50 satsen.

Med hvarje krus följer bruksanvisning
jämfte flere intyg af kände, framstående lä-
kare om dess utmärkta och välgörande egen-
skaper. Försäljes i Stockholm hos

Ivar L. Bohman,
53 Drottninggatan 53.

Obs! Sändes till landsorten mot insänd
likvid, postförskott eller efterkräf.

Isskåp

(patenterade).

Stor isoleringsförmåga, 50 % lättare än de
vanliga. Vackra och hållbara från

Tranås Snickerifabrik, Tranås

Begär katalog. Rikstelefon n:r 16.

Asthmahonung,

gammalt, välkändt medel mot asthma. I
burkar om 1/2 liter. Pris för burk Kr. 3,50.
Sändes mot postförskott eller efterkräf. Be-
redes af Fru I. W. LUNDBLAD, Lilla
Vatugatan 24. Allm. Tel. 7668, Stockholm.
Rikstel. 2286. (G. 79733)

UTMÄRKT INACKORDERING till mo-
derat pris i fransk familj hos Madame
Egly, 8 rue de la Bourguillière Paris. När-
mare meddelar Redaktör G. F. Hedvall,
Gefle. (272)

PÅ NATURSK. beläg. berggård, 1/2 mil
från Tranås köping, och där inack. förut
finnes, erbjudes 2 å 3 unga flickor under
sommaren inack. Vidare genom Fru E.
Key-Åberg, Åbonäs, Tranås. (714)

TILL KÖNFRIMATIONS LÄSNING i
sommar tills. med egen dotter (i Ählin-
ska skolan) mottagas 3 å 4 flickor fr. »bil-
dade» hem. Närmare af kyrkoh. Källström,
fil. kand. i f. d. lärare vid Ähl. skolan, Svart-
sjö. Referens. kyrkoh. Rydeman, Kungs-
holmen. (G. 80847)

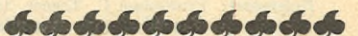
SOMMARINACKORDERING (tre rum,
godt bord) i naturskönt trakt af mellersta
Sverige, önskas för 2 äldre damer och en
fil. kandidat. Svar med uppgift om pris
m. m. sändes till »Sommarhem 3», Upsala
p. r. (G. 81038)

Förmedlings- och Annonsbyrå

Innehafvare ANNA WARBERG,
10 Sibyllegatan 10, Stockholm.

— Förmedlar inackorderingar. —
Mottager annonser till de flesta tidningar.
Anskaffar gratis lärarinnor, värdinnor m. m.

Åtager sig uppköp af tyger, modev., sybehör
m. m. mot billigaste arv. Prospekt på begäran.

Plats-annonserna

återfinnas i innerarket!

